

اولین «کنایه» را که زد؟

۷ شهریور ۱۳۹۶ ساعت ۰:۴۷

کنایه در تاریخ ادبیات ایران و همچنین تعاملات روزانه مردم، کاربردهای فراوانی داشته است. کنایه به قدمت اسطوره است و خطاست اگر بخواهیم برای آن نقطه شروعی در تاریخ پیدا نماییم. با این همه رسم بر این است که مفاهیم اولیه کنایه را در یونان باستان جستجو کنند...

کافه تاریخ- کافه هنر

کنایه در تاریخ ادبیات ایران و همچنین تعاملات روزانه مردم، کاربردهای فراوانی داشته است. کنایه به قدمت اسطوره است و خطاست اگر بخواهیم برای آن نقطه شروعی در تاریخ پیدا نماییم. با این همه رسم بر این است که مفاهیم اولیه کنایه را در یونان باستان جستجو کنند و در یونان توجه نخست به کنایه سقراطی یا کنایه دیالکتیک معطوف می شود؛ یعنی همان که قدمای ما، آن تجاهل العارف نامیده اند. بهترین نماینده عمل به شیوه تهکم- ضدلاف زنی- در ادبیات غربی سقراط یونانی (۳۹۹ تا ۴۶۹ ق. م) است. سقراط ادعا می کرد که خود او هیچ چیزی نمی داند و بدین ترتیب می خواست از مردان مشهور زمان خویش که در رشته خود دانشمندی شناخته شده بودند و خودشان را نیز دانشور می پنداشتند یاد بگیرد. بر اثر سوالات نرم و ماهرانه سقراط معمولاً روشن می گشت که آنها چیزی نمی دانسته اند و از این بدتر نمی دانسته اند که چیزی نمی دانسته اند.

منبع:

منصور ابراهیمی، «تاریخ و انواع کنایه»، مجله مطالعات هنر، شماره ۳۹، ۱۳۸۴، ص ۱۷۶

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/36225/زء-كناپه-اولينا/36225>